

[P. Munch.]

sættelsen og peget paa visse Grupper, for hvis Vedkommende denne kunde være naturlig og velbegrunder, men i Stedet for har fortsat sin Politik paa det Grundlag, som her er givet, et Grundlag, som efter vor Mening er uforeneligt med de Synspunkter, det er naturligt at hævde for dem, der taler de brede Lags Interesser.

Ordføreren (Hagbart Berg): Naar vi fra vor Side gør opmærksom paa det faktiske Forhold, der kan dokumenteres med Snese af Citater i Rigsdagstidenden: at det var os, der krævede en Beskatning i Krigstiden baade af Luksus og de store Indkomster og Formuer, har man fra anden Side, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, her i Dag kun en eneste Ting at sige nemlig dette med Hønen, der lægger Guldæg. I den Anledning skal jeg gøre opmærksom paa, at Venstre aldeles ikke modsatte sig en Beskatning af Fortjenesten ved Fragtfart, men vi sagde, at det var urimeligt at lægge denne Beskatning som en Bruttobeskatning. Det var det, vi modsatte os, men vi erklærede, at vi vilde tage det samme Beløb paa en rimeligere Maade.

Overfor det ærede Medlem Hr. P. Munch, der ogsaa her i Dag vilde benægte, at det var os, der maatte kræve denne øgede Beskatning, nu da de Herrer staar og hævder, at det er os, der værner Kapitalisterne, skal jeg kun give det ene Eksempel, at den radikale Regering foreslog en Tillægsskat paa Millionærer paa 4½ pCt. — den radikale Regering maatte altsaa mene, det var rigtigt at tage en Tillægsskat paa 4½ pCt. —, men vi sagde, at det var for lidt, og her i Rigsdagen forandrede vi denne Sats til 8½ pCt. Venstre vilde altsaa for sit Vedkommende tage dobbelt saa meget i Tillægsskat paa Millionærer, som den radikale Regering mente det forsvarligt.

Saaledes stillede vi os under Højkonjunkturen, da der var Penge nok at tage, saa jeg tror, de Herrer kommer til kort i denne Debat. Vi kan konstatere, at det var os, der vilde tage fat, da Pengene var der, medens de Herrer nu modsætter sig og kalder det Tilbagekridt at nedsætte den Beskatning, vi har faaet under Højkonjunkturen under ganske andre Forhold. Jeg skal endnu kun konstatere — og jeger glad ved at kunne det —, at det ærede Medlem Hr. P. Munch nu slog fast, at hvis de Herrer havde haft Magt, som de havde Agt, havde vi i dette Øjeblik haft en Formueskat, der kunde gaa til 25 pro mille.

Finansministeren (N. Neergaard): Og-saa jeg finder kun Anledning til ganske faa Bemærkninger. Med Hensyn til den berømte Høne med Guldæggene, som har taget saa store Præmier paa det radikale Venstres forskellige politiske Udstillinger, kan jeg ogsaa ganske henholde mig til Venstres ærede Ordførers Bemærkninger. Det var netop mig, der som Ordfører for Partiet den Gang gentagne Gange fastslog, at vi vilde være med til at lægge en lige saa høj Beskatning paa, men paa et rationelt Grundlag, ikke brutto, men netto.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde som Svar paa mine Bemærkninger om, at Byerhvervene i disse Tider omtrent lige saa ofte var udsat for en ekstraordinær lav Forrentning som Landbruget, at det var rigtigt, men en Kapital kan i Byerhvervene ikke varigt anbringes til lav Rente. Ogsaa denne Udtalelse af det ærede Medlem savner virkeligt Grundlag. Desværre er der overordentlig mange Byerhverv, hvor der stadig arbejdes med meget lav Rente, ja, endogsaa mange Gange med ingen Forrentning, idet Lederen af Bedriften maa nøjes med at faa sit personlige Arbejde betalt og i øvrigt holde sin Bedrift i Sving, men maa give Afkald paa Rente af sin Kapital eller i hvert Fald nøjes med en meget ringe Rente af den. Det er desværre saaledes og har været saaledes ogsaa i Tider, der ikke kunde betegnes som særlige Krisetider.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var overordentlig glad over, at de supplerende Oplysninger, som han savnede, virkeligt viste, at disse store Selskaber tjener ogsaa noget ved Selskabsskattens Nedsættelse. Ja, selvfølgelig gør de det. Jeg tænker mig, at det ærede Medlems Intelligens vilde have været tilstrækkelig skarp til at forestaa det uden disse Oplysninger. Naturligvis tjene noget, det skal de ogsaa, for Hensigten er jo netop den at nedsætte den alt for høje Selskabsbeskatning og at give Præmie for Henlæggelser, og Henlæggelserne er naturligvis noget større for de store Selskaber end for de smaa. Alt dette kunde det ærede Medlem saa udmærket have sagt sig selv.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, at jeg græd Blod over, hvordan man i Krigstiden behandlede de stakkels Kapitalister. Nej, det græd jeg aldeles ikke Blod over, og jeg har ogsaa mange Gange forklaret det ærede Medlem, hvorfor jeg den Gang ikke alene var med til det, der skete, men endogsaa havde ønsket, at den radikale Regering havde grebet ind ad-